

YENİDEN YÜZDE 70 FIRSATI

TÜRKİYE Jokey Kulübü'nün geçtiğimiz yıl başlattığı müthiş kampanya devam ediyor. TJK, her gün yerli ve yabancı tüm koşularda GANYAN, İKİLİ ve ÇİFTE BAHİŞ oyunlarında satışın yüzde 70'ini dağılıyor. TJK internet sitesinde muhtemelde görünen oranların yüzde 70'e göre hesaplanacağı belirtildi.

AYIN KONUĞU | GUEST OF THE MONTH

BEHÇET HOMURLU

46 | www.bosphorse.com

AYIN KONUĞU | GUEST OF THE MONTH

Bu ayki konuğumuz Behçet Homurlu... Elli yılı aşkın süredir, yetiştircilik ve at sahipliği yapan, çeşitli dönemlerde, Türkiye Jokey Kulübü Başkanı, Yüksek Komiserler Kurulu Üyesi, Avrupa ve Akdeniz At Yarışları Federasyonu 2. Başkanlığı gibi sektörün etkin kuruluşlarında görev yapan Homurlu ile keyifli bir atçılık sohbeti gerçekleştirdik.

Our guest this month is Behçet Homurlu.. A pleasant horse-related interview with Homurlu, who has been a breeder and a horse owner for more than fifty years, has served at various periods in the active organizations of the industry, such as the President of the Jockey Club of Turkey, Member of the Board of High Stewards, and the 2nd President of the European and Mediterranean Horseracing Federation.

RÖPORTAJ - INTERVIEW • MEHMET YUSUF MARANGOZ**ATÇILIĞA NASIL BAŞLADINIZ?****AİLEDEN GELEN BİR GELENEK Mİ?**

Babam, çevresinde atçılıkla uğraşan birçok akrabası ve arkadaşı olmasına rağmen bu işe hiç girmemiş ama onun etrafındaki insanlar beni etkiledi diyebilirim. 1970'li yıllarda Üniversitede talebeyken Tuğban İzzet Aksoy'un Babası Hasan Aksoy ve Sadık Eliyeşil vesilesiyle atçılığa merak sardım. Eliyeşil ailesi o yıllarda Minimo, Akkor, Karayel ile üst üste 3 sene Gazi Koşusu kazanmışlardı. Sadık Bey ile aramız iyiydi. Ben sürekli atları görmeye giderdim, böylece başlamış oldum.

AT ALMAYA NASIL KARAR VERDİNİZ?

Ankara Ziraat Fakültesi'nde okurken hem toprakla hem de atlarla ilgileniyordum. Bu sebeple bir hara kurmaya karar verdim. Kanunen hara kurabilmeniz için 4 kısrığınız olması gerekiyordu. O sıralarda Fehmi Simsaroğlu vefat etmiş ve Ferit Tanaçan onun 4 kısrığını satıyordu. Kısraklar hakkında herhangi bir bilgim olmamasına rağmen hepsini aldım. Bir de maideen kazanmış Capsule adında bir tayı vardi. Ferit Bey'den Capsule'ı da istedim. Evladım yeni atçısını bu at kornej, alma dedi ama tabi gençlik var, aldım.. Atı Ankara'ya götürdük. Koşacağı zaman bizim bütün sınıf birlikte izlemeye giderdim. İlk 400 metre çok iyi ama yarış bitince boynumuz büük ayrılrırdık hipodromdan. Atçılığa yeni başladığım için neyin ne olduğunu da bilmiyorum. İşte heyecan var ya o sebeple problemine rağmen almıştım. Oysaki Sadık Bey'in bana ilk öğrettiği şey "En pahalı bakım, sağlık problemi olan atların bakımıdır" idi.

HOW DID YOUR HORSE-RELATED JOURNEY START?**IS IT A FAMILY TRADITION?**

Although my father has many relatives and friends who are engaged in horses, I can say that he never got into this business, but the people around him affected me. When I was a student at the University in the 1970s, I became interested in horse racing on the occasion of Tuğban İzzet Aksoy's Father, Hasan Aksoy and Sadık Eliyeşil. In those years, the Eliyeşil family won the Turkish Derby with Minimo, Akkor, and Karayel for 3 years in a row. We had good relations with Mr. Sadık Eliyeşil. I used to go to see the horses all the time, so I got started.

HOW DID YOU DECIDE TO BUY A HORSE?

While I was studying at the Ankara Faculty of Agriculture, I was interested in both the land and horses. That's why I decided to set up a farm. By law, you had to have 4 mares to set up a farm. At that time, Fehmi Simsaroğlu passed away and Ferit Tanaçan was selling his 4 mares. Although I don't know anything about mares, I bought them all. There was also a foal named Capsule who managed to win a maiden race. I also asked for Capsule from Ferit Bey. My son, you are a new horseman, this horse has Laryngeal Hemiplegia, he said and advised me to don't buy it, but of course, there is youth, so I bought it... We took the horse to Ankara. When he was going to run, our whole class would go to watch it together. The first 400 meters were great, but when the race was over, we would leave the racetrack with our necks bent. I don't know what's what as I'm new to horsemanship. Here's the excitement, that's why I bought it despite the issue. However, the first thing Mr. Sadık taught me was: "The most expensive care is the care of horses with health issues".

NİSAN / APRIL

47

AYIN KONUĞU | GUEST OF THE MONTH**SONRAKİ ZAMANLARDA AT ALIMI İÇİN BAŞKALARINDAN YARDIM ALDINIZ MI?**

Sonraki alımımı da anlatıym, siz karar verin. O zamanlar Ceyhan, Mercimek'te TİGEM at satışları düzenliyor. Babamın dostlarıyla birlikte ben de at almaya gittim. Yolda giderken kataloğa bakıyorum ama atçılık hakkında bildiğim tek şey "Yonca atlara iyi gelir". Satış öncesi her esle beraber atları incelerken, taylardan biri kafasını kolunun altına soktu, bir diğeri de bana yakınlık gösterdi, ikisini de aldım... Ceyhan - Adana arasındaki 80 km dönüş yol boyunca o kadar firça yediim ki atçılığı nasıl bırakmadım ben de bilmiyorum... Aldığım 2 atın orijinleri için, "Bunları nasıl alırsın?" diye firça yiye yiye Adana'ya kadar geldik. Neticede ise, bu iki attan biri Lodos, Adana Vali Koşusu da dahil olmak üzere 18 koşu kazandı. Diğer ise Bebek 1, açıkçası dahil 10 koşu kazandı. Zaten her şey bilinmeli olsa atçılık yapılmaz, bu sporun güzelliği de bu...

AT YETİŞTİRMEYİ Mİ, YOKSA AT KOŞMAYI MI TERCİH EDERSİNİZ?

Ben at koşmaktan çok, at yetiştirmeyi seviyorum. Selman Taşbek'in bir sözü var: At koşmak kolay! parayı verip koşabiliyorsun ama yetiştirmek! bir üretim, bir ihtisas... At koştugunuz zaman atı görmüyorsun bile. Bir telefon geliyor "Atınız sorun gösterdi, başına bir şey geldi" diyorlar, canın sıkılıyor ama burada, çiftlikte gözümün önünde. Onlarla mutluyum, huzurluyum. Zamanı gelince de zaten koşmak isteyenlere veriyorum. Geçen sene 4 tayım sahaya geldi. Bunlardan en iyisi, arkadaşım Yakup Doğan Özbey'de olan Seneca'ydı. Bir kere koştu, problem yaşadı geriye alındı. Okdoru ve Lucky Brown yarış kazandılar. Dördüncüsü ise Repair Man. O da açık yarış kazandı, iyi bir at. Onlar koşarken de zaten aynı heyecanı duyuyorum. Hepsini çocuğum gibiler, doğdukları günden itibaren gözümün önünde büyütüldüler.

DID YOU GET HELP FROM OTHERS TO PURCHASE A HORSE NEXT TIME?

Let me tell you about my next purchase, you decide. At that time, TİGEM was organizing horse sales in Ceyhan, Mercimek. I went to buy horses with my father's friends. I look at the catalog on the way, but all I know about horsemanship is "Clovers are good for horses". While I was examining the horses with everyone before the sale, one of the foals put its head under my arm, the other one behaved warmly to me, I bought both... I got a scolding on the 80 km return road between Ceyhan and Adana that I don't know how I stopped horsemanship either... They criticized me because of the pedigree of the horses, saying "How could you buy those?". As a result, one of these two horses, Lodos, won 18 races, including the Adana Governor's Stakes. The other, Bebek 1, won 10 races, including a Group race. Even if everything is known, horsemanship would not be done, that's the beauty of this sport...

DO YOU PREFER TO BREED HORSES OR RUN THEM?

I like breeding horses more than running them. Selman Taşbek has a saying: Running a horse is easy! You can spend money and run, but to breed! a production, a specialization... When you run, you don't even see the horse. A phone call comes in and they say, "Your horse had an issue, something happened to him", they are sad, but they are right here in front of my eyes on the farm. I am happy with them, I am at peace. When the time comes, I give it to those who want to run anyway. Last year, 4 of my 2-year-olds came to the track. The best of these was Seneca, who was with my friend Yakup Doğan Özbey. It ran once, had a problem, and went on a break. Okdoru and Lucky Brown won a race each. The fourth was Repair Man. He also won a Group race, he's a good horse. I already feel the same excitement when they run. They are all like my children, they grew in front of my eyes from the day they were born.

AYIN KONUĞU | GUEST OF THE MONTH

ATLARINIZIN YARIŞLARINI SEYREDERKEN
ÇOK HEYECANLANIYOR MUSUNUZ?

Heyecan ne kelimе, nefesim tutuluyor... Hatta heyecanım kayıttı başlıyor, deklarede artıyor, yarış günü ise saatler geçmiyor. Bu heyecan tarif edilemez. Çiftlikte koşan her tayı izleyince bana göre Gazi'yi kazanıyor. Ben 50 yıllık atçım, henüz Gazi Koşusu'nda at koşamadım ve hatta kayıt bile edemedim. Olmayınca olmaz ama işte bu sporun da güzelliği bu, paraya pulla olmuyor. Zaten öyle olsaydı, dünya çapında nice zenginler tüm yarışları kazanırlardı fakat o zaman da bu işin heyecanı kalmazdı.

TJK BAŞKANI OLARAK DA GÖREV ALDINIZ. SİZİN İÇİN
NASIL BİR DENEYİMDİ?

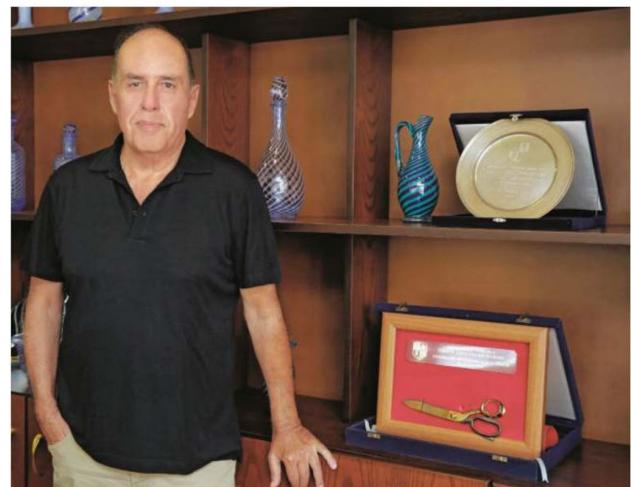
Benim asıl mesleğim çiftçilik. 35 yıl Çiftçiler Birliğinin her kademesinde görev aldım, 9 yıl da başkanlığını yaptım. Atçılık ise benim hobim ama Adana Atlı Spor Kulübü ve Türkiye Jokey Kulübü'nde de başkanlıklar yaptım. İnsanlar layık görüyor olmalar ki, üye olduğumuz kuruluşlarda bizi görevde davet ediyorlar. Türkiye Jokey Kulübü'ne gelecek olursak; TJK, bakanlıkla iş birliği içerisinde atçılığa faydası olan, önemli bir kurumdu! Tabi ki de her şeyin daha iyisi ve daha kötüsü olabilir. TJK imkanlar dahilinde, bugüne kadar geçen 73 yıllık süreçte, Türk atçılığını başarıyla yönetmiştir. Bazi dönemler ekonomik olarak çok zorlu geçmiştir ki biz de 2009 ekonomik krizi sonrasında görevde gelmiştim. İlk yaptığımız icraat, bütün beyaz yakalıların maaşlarını %10 indirip, ikramiyeleri de düşürmek oldu. O dönemdeki tüm arkadaşlar durumu anlayışla karşıladılar. O dönemde onlara söylediğim şey "Galatasaray'ın Avrupa kupasını aldığında olduğu gibi, 1 kişinin 2 kişilik oynaması gerekmüş"

ARE YOU EXCITED WHILE WATCHING
YOUR HORSES RACING?

Excitement is what a word, I'm holding my breath... In fact, my excitement starts with entries, increases with declarations, and hours do not pass on the day of the race. This excitement is indescribable. When I watch every foal running on the farm, I think all of them will win the Turkish Derby. I'm a 50-year-old horseman, I haven't been able to run or even have a horse in the Derby yet. It can't happen when it doesn't happen, but that's the beauty of this sport, money doesn't come with stamps. If that were the case, many rich people around the world would win all the races, but then there would be no excitement.

YOU ALSO WORKED AS THE PRESIDENT OF TJK. CAN YOU
TELL US ABOUT THAT EXPERIENCE?

I'm a farmer. I worked at all levels of the Farmers' Union for 35 years, and I was its president for 9 years. Horsemanship is my hobby, but I also chaired Adana Equestrian Sports Club and Turkey Jockey Club. People must deem it worthy because they invite us to work in the organizations, we are members of. As for the Jockey Club of Turkey, TJK is an important institution that contributes to horse racing in cooperation with the ministry. Of course, things can be better or worse. TJK has successfully managed Turkish horse racing in the last 73 years, within the possibilities. Some periods were very difficult economically since we took office after the 2009 economic crisis. The first thing we did was to reduce the salaries of all white-collar workers by 10% and to lower the prize money for races. All my friends at that time accepted the situation with understanding. What I said to them at that time was 'As when Galatasaray won the UEFA Cup, 1 person should play for 2 players' and it happened. We handed it over to the next ma-

AYIN KONUĞU | GUEST OF THE MONTH

"tiğiydi" gerçekten de öyle oldu. Benden sonraki yönetime satışları %21 artırarak devrettik. Çalışanlarımıza da ilerleyen zamanda yaptığımız indirimden kat kat fazlasını verdik. O dönemde çok yoğun bir mesai harcadık. Annem benim için çok değerliydi. Başkanken Annemle öğle yemeği yemek için bir günlüğüne Adana'ya gelir dönerdim. Görevim bittiğinde de tüm gruplar devam etmem yönünde telkinde bulunular fakat ben 2 sene yapacağımı en başta söylemiştim. Aslında bırakmak da güzel bir şey, kazanmak gibi...

AVRUPA VE AKDENİZ AT YARIŞLARI FEDERASYONU'NDA DA GÖREV ALDİNİZ. BUNDAN DA SÖZ EDER MİSİNİZ?

Aşya ve Amerika'da zaten bu tarz organizasyonlar vardı. Avrupa ve Akdeniz çevresi için de bir federasyon kurma fikri oluştu. Bu bağlamda, 2009 yılında bir öncelik toplantı yapıldı ve sonrasında Türkiye'nin de aralarında bulunduğu Avrupa ülkeleri tarafından bu federasyon kuruldu. Ardından ben ikinci başkan olarak seçildim ve 10 yıl boyunca bu görevi sürdürdüm. Bugün Türkiye atçılıkta İngiltere, Fransa ve İrlanda'dan sonra rahatlıkla dördüncü ülke diyebiliriz. Hatta bir ara ikramiye dağıtımında Fransa'dan sonra Avrupa'da ikinci sıradaydık. Bu seviyedeyken dünyaya yakın olmanın zararı değil faydası olur. Ülkeler arasındaki bilgi paylaşımı açısından çok faydalı bir organizasyondu. Her yurtdışı ziyaretlerimizde kendi eksikliklerimizi de görüyorduk. Bunlardan bir tanesi satış merkeziydi, o dönemde apranti okulunun yanına satış merkezini yaptıktı, sonrasında da çok verimli bir satış organ-

nagement, increasing sales by 21%. We also paid our employees many times more than we cut. We spent a lot of time at work at that time. My mother was very precious to me. When I was president, I used to come back to Adana for a day to have lunch with my mother. When my task was over, all the groups suggested that I continue, but I said at the beginning that I would do it for 2 years. Quitting is also a great thing, just like winning...

YOU ALSO WORKED AT THE EUROPEAN AND MEDITERRANEAN HORSERACING FEDERATION. CAN YOU TALK ABOUT THESE?

There were already such organizations in Asia and America. The idea of establishing a federation for Europe and the Mediterranean region arose. In this context, a preliminary meeting was held in 2009 and later this federation was established by European countries including Turkey. Then I was elected as the second president and continued this duty for 10 years. Today, we can easily say that Turkey is the fourth country in horse racing after England, France, and Ireland. We were in second place in Europe after France in the distribution of prize money. At this level, being close to the world does not harm but helps. It was a very useful organization in terms of information sharing between countries. On each of our visits abroad, we also saw our shortcomings. One of them was the sales center, at that time we built the sales center next to the apprentice school, and then a very efficient sales organ-

AYIN KONUĞU | GUEST OF THE MONTH

izasyonu düzenlendi. O dönemde Fas Jokey Kulübü başkanı Omar Skalli ile iş birliği yaparak Arap aygırı Caş'ın dondurulmuş spermalarını ihrac etti. Eğer Caş'ın herhangi bir tayı başarılı olsaydı o zaman taleplerde büyük bir artış olurdu. Ayrıca komiserlerimizi de farklı ülkelere gönderip eğitim aldirdik. Diğer kademelerde her yönden çok faydalı iş ilişkilerimiz oldu diyebilirim.

TÜRK ATÇILIĞINI KÜRESEL AÇIDAN NASIL DEĞERLENDİRİRSİNİZ?

Öncelikle Türk atçılığı kabuğundan çıkmalı. Siz buraya dün-yanın en iyi aygırı ile en iyi kısrığını da getirseniz eğer kendi aramızda yarışacaksak, çok anlamlı değil. Bu ürününüüz yurtdışına pazarına götürüp, kendini ispat etmesine izin vermeniz lazım. O zaman siz aranılan materyale sahip bir ülke haline gelirsiniz. Yurtdışında koşup muvaffak olmamız lazım. Daha önce bunu yapan at sahipleri oldu, kendilerini tebrik ediyorum. Dubai Meydan Hipodromu'nun açılışında Pan River (Red Bishop-Wanganui River/Unfuwain) koşmuş, biz de Bakanımız Mehdi Eker ile birlikte gitmiştık. Pan River iyi koşmuştu ama o gün kazanamadı. Türkiye'den bir at ya da aygırın tayı yurtdışında önemli bir yarış kazansa, sonraki sene bu aygırın taylarına nasıl bir talep oluşacağını düşünebiliyor musunuz? En yakın örneği Authorized... Tayının yurtdışındaki başarısı sonrası, birçok at sahibi Türkiye'deki kısrakları araştırıp, alım için bizlerle irtibata geçtiler.

nization was organized. In cooperation with Omar Skalli, president of the Moroccan Jockey Club at that time, we exported the frozen semen of the Arabian stallion Caş. If any of Caş's foals were successful, then there would be a huge increase in demand. We also sent our stewards to different countries for training. I can say that we had very beneficial collaborations in all aspects at other levels as well.

HOW WOULD YOU ASSESS THE TURKISH RACING FROM A GLOBAL PERSPECTIVE?

First of all, Turkish horse racing must come out of its shell. If you bring the best stallion and the best mare in the world here, and then if we're going to compete among ourselves, it doesn't make much sense. You need to take this product to the international market and let it prove itself. Then you become a country with the sought-after material. We have to run abroad and be successful. Horse owners have done this before, I congratulate them. At the opening of Dubai Meydan Racecourse, Pan River (Red Bishop-Wanganui River/Unfuwain) ran and we went with our Minister Mehdi Eker. Pan River ran well but didn't win that day. If a horse or stallion from Turkey wins an important race abroad, can you imagine what kind of demand will arise for the horses of this stallion next year? Authorized is the closest example... After the success of his horse abroad, many horse owners researched mares in Turkey and contacted us for purchase.

AYIN KONUĞU | GUEST OF THE MONTH

Bir koşudaki 15 atımız da Northern Dancer olsa bile eğer birimizle koşuyorsak bir anlamı yok. Enternasyonal oldukça yetiştirciler atlarını iyi fiyat satar, atçılığımız değer kazanır. Bence uluslararası yarışlar da layık olduğu ikramiyelerle devam etmeli. Tabi sıkıntılı bir dönemden geçerken bazı yerlerden kesmek gerekebiliyor ve o zaman da o yerlerden biri uluslararası koşular oluyor ama her şeye rağmen bu koşulara gerekten değer verilmeli. Bir de Daredevil isimli ayyırimızın Amerika'da kalma durumu tartışılıyor. Bence çok doğru bir hareket. Çünkü orada birkaç iyi yavrusu daha çıkarsa, bir Amerikalı gelip Türkiye'deki taylara iyi fiyat vererek alım yapabilir. Bu sayede diğer Türk atlarının da öünü açılacaktır. Kisacasi atçılığımızı ne kadar küresel yaparsak, gelecek için o kadar pozitif olacaktır.

ÖZELLEŞTİRME KONUSUNDА NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

Bildiğiniz gibi Türkiye Jokey Kulübü bu işi kar amacı gütmenden yapıyor. Eğer özelleştirme olursa, alan şirket bu işi kar amaçlı yapacak ve daha fazla kar etmek için bir yerlerden kısacak. Eğer bu şirket atçılardan kesinti yaparsa o zaman sektörün geleceği için büyük bir sıkıntı olur. Buraya sırıf bir oyun enstrümanı olarak gördüğünüz zaman büyük bir problem ortaya çıkar. Zaten bu sektördeki atların %60-%70'i kar getirmiyor. Eski zamanda bir müsteşar, Yüksek Komiserler Kurulu (YKK) toplantılarında sormuştu "Behçet Bey atçılık hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye. Kendisi Sivaslıydı, ben de Aşık Veysel'den örnek vereyim dedim "Güzelliğin on para etmez bu bendeği aşk olmazsa" şeklinde karşılık verdim. Bu bir hobidir, sevgidir, aşktır... At kazandığı zaman ayağın yere değmez, kendini kahraman gibi görürsün, bütün Türkiye senin olur. Böyle bir sektörde atılacak her adının çok dik katlı değerlendirilmesi lazımdır.

Even if our 15 horses in a race are Northern Dancer representatives, it doesn't matter if we're having only local competitions. As international breeders sell their horses at great prices, our horse racing industry gains in value. I think international races should continue with the prize money they deserve. Of course, while going through a difficult period, it may be necessary to cut from some places and then one of those places is international races. Despite all of these, these races should be given the necessary value. There is also a discussion that our stallion Daredevil will stay in the USA. I think it's a great move. Because if there are a few more good offspring there, an American can come and buy horses in Turkey at a good price. This will pave the way for other Turkish horses. In short, the more global we make our horse racing, the more positive it will be for the future.

WHAT DO YOU THINK ABOUT PRIVATIZING?

As you know, the Jockey Club of Turkey does this job without any profit. If privatization happens, the acquiring company will do it for profit and will cut from somewhere to make more profit. If this company cuts off from industry stakeholders, then it will be a huge problem for the future of the industry. A big problem arises when you see this place as just a betting office. Already 60% of the horses in this industry do not bring profit. In the past, an undersecretary asked at the meeting of the Higher Council of Stewards (YKK), "What do you think about horsemanship, Mr. Behçet?" saying. He was from Sivas, so I thought I'd give an example from Aşık Veysel. I replied, "Your beauty is worthless if I don't have love." This is a hobby, love, love... When the horse wins, your feet do not touch the ground, you see yourself as a hero, the whole Turkey will be yours. Every step to be taken in such an industry must be carefully evaluated.

AYIN KONUĞU | GUEST OF THE MONTH

YKK'DA DA UZUN SÜRE GÖREV ALDİNİZ. ORADA NASIL BİR İŞLEYİŞ VAR?

Yüksek Komiserler Kurulu'nda 5 ayrı bakanla çalışacak kadar uzun süre görev aldım. Atçılığın işleyışı ve arka planı arasında kopukluk olmasının diye, TJK üyeleri YKK'da görev alıyorlar ama iki tarafın da kendine özgü yönleri var. Bir taraf Devlet. Devlet, kendine has kuralları olan bir müessese. Kanunların düzenlenmesi, maddeleri, meclise gelmesi, görüşülmESİ, onaylanması uzun sürüyor. Mesela son kanun değişikliğinde af konusu da vardı. Rahmetli Kazım Yıldız ayda bir arar "Başkanım bu kanun ne zaman çıkacak" diye sorardı. Ben her defasında yazıldı, çizildi, bekliyor, onaya demekten yoruldum. Bu kanun değişikliğinin onaylanma süresi yaklaşık 6 yıl sürdü. Af çıktı ama kendisi vefat etti, göremedi. Demem o ki Devlet bürokrasisinde zamanlama biraz uzun sürebiliyor. TJK üyesi olarak bizim YKK'da görev alma sebebiniz de zaten süreci yönlendirmek, sorunları iletmek ve takip etmek. Oradan da ayrılmak için iznimi istedim ama uzun süre onay vermediler fakat israrlarım sonunda onayladılar. Geçen arkadaşların da o görevlerini başarıyla devam ettirdiklerine inanyorum.

SEKTÖR İÇİ HERHANGİ BİR KURUMDA YENİDEN GÖREV ALMAYI DÜŞÜNÜR MÜSÜNÜZ?

Ben görev almayı düşünmüyorum ama yapılması gereken bir şeyler olursa, elimden ne geliyorsa, görev olmadan da yaparım, daha önce de birçok kez yaptım zaten...

YOU HAVE ALSO WORKED IN YKK FOR A LONG TIME. CAN YOU TELL US ABOUT THE OPERATION THERE?

I served for a long time, working with 5 different ministers in the High Council of Stewards. TJK members work in YKK so that there is no disconnect between the operation and background of the industry, but both sides have their own unique aspects. One side is the state. The state is an institution with its own rules. It takes a long time for laws to be drafted, their articles, their coming to the parliament, their discussion and their approval. For example, there was also the issue of an amnesty in the last law change. The late Kazım Yıldız would call once a month and ask, 'When will this law come out, my President?' I'm tired of saying it's written, drawn, waiting, and approved every time. It took about 6 years for this amendment to be approved. There was an amnesty, but he died, he could not see. I mean, the timing can take a little longer in the State bureaucracy. As a member of TJK, the reason why we work at YKK is to direct the process, communicate and follow up on the problems. I asked my permission to leave there too, but they did not give consent for a long time, but after my insistence, they finally approved. I believe that the friends who came have successfully carried out their duties.

WOULD YOU CONSIDER WORKING IN ANY PART OF THE INDUSTRY AGAIN?

I don't, but if there is something that needs to be done, I'll do whatever I can, even without an official duty, I've done it many times before...

